

Joka Žigon:

## Odmev globin.

In če vživanje ni, kaj je življenje?  
Mar naj zaklenem se vse svoje dni  
v temnico črno, kamor solnca ni,  
in naj zatrem vse čisto hrepenenje,

noči prečutih težko koprnenje,  
po njej, ljubezni mojih mladih dni?  
Mar duša naj sedaj vse zataji,  
kar v črnih dneh biló ji je vstajenje?

Ah ne, ah ne, potem bi bil samo  
kot senca, ki ji manjka nje telo . . .  
Če eno ni ne drugo — kaj ostane?

Odmev globin: . . . ti prah, od dvomov strt,  
le srečo iščeš — misli: ni-li smrt  
sedaj in ti življenje šele vstane?

*1, 01 - 0 Vroba brina draga val - "kako vse to izgleda žveči!"*

Ivan Albreht:

## Od Celovca do Beljaka.

Od Celovca do Beljaka,  
v Mežiški dolini,  
med Ziljani, med Rožani  
je Marija v bolečini.

Zbegana je njena deca,  
plaha čreda brez vodnika,  
vsenavzkriž je sama žalost  
in oholi meč krvnika.

Kaj je z zemljo zdaj slovensko?!  
Gospa Sveta, Gospa Sveta,  
hrami tvoji, zibel naša  
v tujo besnost je ukleta!

*→ • → To kaže na Nemce + /ah  
ki niso sedaj davila čori  
in na Wilsona v Parizu  
ki menda dočira tam ves  
ta čas Germanij 1/7.19.*